

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/259/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614212543
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614212543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Bystrianskej v právnej veci žalobcu: I. S., J.. XX. X. XXXX, G. I. N.N. J. I., Š. XX/XX, zastúpeného JUDr. Jána Burocim, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Za šestnástkou 17, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, v konaní o náhradu škody na zdraví s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19. 1. 2015 č.k. 7C/198/2014-36 v spojení s opravným uznesením zo dňa 19. 3. 2015 č.k. 7C/198/2014-48 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 7.004 eur od 06. 07. 2014 do 27. 11. 2014 a vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.325,95 eur a tieto zaplatiť JUDr. Jánovi Burocimu, advokátovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len "súd prvého stupňa") rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 5,15 % úrok z omeškania ročne zo sumy 7.004,- eur od 6. 7. 2014 do 27. 11. 2014 do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti konanie zastavil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku trovy konania - náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Antona Hencovského vo výške 588,76 eur a na účet JUDr. Jána Burociho vo výške 737,19 eur, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.325,95 eur. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu vo výške 16,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 415, § 420 ods. 1, § 444, § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 6, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka uzavrel, že pokiaľ žalobca v konaní uplatnil voči žalovanej nárok na náhradu škody na zdraví titulom odškodnenia bolestného a náhrady vzniknutých trov konania, nárok žalobcu je opodstatnený. Žalobca pôvodne sa domáhal voči žalovanej zaplata sumy 8.488,- eur s prísl., z ktorej sumy žalovaná žalobcovi uhradila 7.004,- eur. Nepristúpila však k zaplata zvyšnej časti

sumy a ani požadovaných zákonných úrokov z omeškania. Napriek tomu žalobca v priebehu konania zobral žalobu čo do žalovanej sumy predstavujúcej istinu vo výške 8.488,- eur späť a požiadal konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaná so zastavením konania súhlasila, preto súd prvého stupňa aplikáciou ust. § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie v časti o zaplatenie istiny zastavil. Žalobca naďalej trval na úhrade úrokov z omeškania.

Z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že žalobca uplatnil voči žalovanej zaplatenie poistného plnenia písomnou výzvou zo dňa 20. 03. 2014. Od tohto dátumu začala plynúť žalovanej 3 mesačná lehota na prešetrenie zistenia rozsahu poistného plnenia a po uplynutí tejto lehoty vznikla povinnosť žalovanej uhradiť žalobcovi poistné plnenie do 15 dní od skončenia prešetrenia. Z písomnej korešpondencie medzi účastníkmi konania vzal súd prvého stupňa za preukázané, že žalovaná oznámila žalobcovi výsledky šetrenia dňa 25. 11. 2014, kedy uznala základ jeho nároku čo do sumy 7.004,- eur a týmto dňom pristúpila aj k plneniu. Žalobca prevzal poistné plnenie dňa 27. 11. 2014, z čoho súd prvého stupňa vyvodil, že žalobcovi vznikol nárok na zákonné úroky z omeškania počnúc dňom 6. 7. 2014, teda dňom, kedy sa žalovaná dostala do omeškania uplynutím troch mesiacov od doručenia výzvy zo strany žalobcu a 15 dní, ktoré omeškание trvalo do 27. 11. 2014, kedy žalovaná uhradila žalobcovi poistné plnenie.

Na základe vyššie uvedených záverov súd prvého stupňa vyhovel časti nároku, týkajúcej sa príslušenstva pohľadávky a žalobcovi priznal 5,15 % úrok z omeškania ročne, ktorého výška vyplýva z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 5, 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 3 nar. vlády č. 87/95 Z.z., v zmysle ktorého výška úrokov z omeškania v čase vzniku nároku je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, ktorá bola ku dňu omeškania vo výške 0,15 %. Z týchto dôvodov zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 7.004,- eur od 6. 7. 2014 do 27. 11. 2014, ako vyplýva z výroku rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia vyčíslil v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., pričom pri vyčíslení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal z priznanej sumy 7.004,- eur a základnú sadzbu tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby stanovil vo výške 237,34 eur. Takto priznal odmenu za 2 úkony právnej služby po 237,34 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie a podanie žaloby), režijný 2 x 8,04 eur, čo spolu vrátane 20 % DPH činí 588,76 eur. Nepriznal odmenu za výzvu na zaplatenie zo dňa 20. 3. 2014, keďže tento úkon bol vykonaný pred podaním žaloby, teda pred začatím konania. Žalovanú zaviazal, aby trovy právneho zastúpenia zaplatila na účet JUDr. Antona Hencovského, ktorý v tomto období bol právnym zástupcom žalobcu. Ďalej priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia, pozostávajúcich z odmeny za 3 úkony právnej služby po 237,34 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, porada s klientom zo dňa 8. 1. 2015 čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 14. 1. 2015 a účasť na pojednávaní dňa 19. 1. 2015) 3 x 237,34 eur a 3 x režijný paušál 8,39 eur, čo spolu činí 737,19 eur. Na zaplatenie týchto trov právneho zastúpenia zaviazal žalovanú na účet JUDr. Jána Burociho, advokáta, ktorý bol právnym zástupcom žalobcu v tomto období.

O povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 16,50 eur rozhodol podľa § 2 ods. 2 a § 5 zákona č. 71/1992 Zb. Nakoľko žalobca bol osobne oslobodený od súdneho poplatku poplatková povinnosť prešla na neúspešnú žalovanú.

Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho výroku vo vyhovujúcej časti, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 5,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 7.004,- eur od 6. 7. 2014 do 27. 11. 2014 v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že prizná žalobcovi príslušenstvo v zákonnej výške. Vytkla súdu prvého stupňa, že pokiaľ žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne, nepostupoval správne. Percentuálna výška priznaného úroku z omeškania nezodpovedá totiž zákonom stanovenej výške 0,15 % zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Správne mala byť žalobcovi priznaná výška úroku z omeškania 5,15 % ročne. Vytkla súdu prvého stupňa tiež, že pri vyčíslení trov právneho zastúpenia nepostupoval správne, nakoľko od 27. 11. 2014, po zaplatení sumy 7.004 eur žalovanou žalobcovi už boli účelné právne služby len čo sa týka príslušenstva uplatnenej pohľadávky, a to konkrétne úroku z omeškania. Preto súd prvého stupňa nemal pri uvedených úkonoch právnej služby vychádzať z tarifnej hodnoty veci v sume 7.004,- eur.

Proti rozsudku, a to (len) voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie aj žalobca a odvolaciemu súdu navrhol, aby zaviazal zaplatiť žalovanú trovy právneho zastúpenia na účet aktuálnemu (poslednému) právnenému zástupcovi žalobcu, ktorým je JUDr. Ján Buroci a nie jednotlivo JUDr. Antonovi Hencovskému a JUDr. Jánovi Burocimu, ako urobil súd prvého stupňa. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok tak, že priznanú náhradu trov konania vo výške 1.325,95 eur bude žalovaná povinná zaplatiť k rukám advokáta JUDr. Jána Burociho.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny v napadnutom vyhovujúcom výroku v spojení s opravným uznesením a pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia zotrval na svojej právnej argumentácii uvedenej v odvolaní voči rozsudku. K námietke žalovanej o nesprávnom vyčíslení úrokov z omeškania v rozsudku uviedol, že došlo k zrejmej chybe v písaní. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa vychádzal z toho, že zákonná výška úroku z omeškania činí 5,15 %. Pokiaľ žalovaná namietla, že súd prvého stupňa nesprávne určil výšku tarifnej odmeny pri vyčíslení trov právneho zastúpenia, poukázal na ust. § 10 ods. 1, ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z., podľa ktorých do právoplatného skončenia veci je hodnota sporu daná podanou žalobou.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Odvolaním bol napadnutý rozsudok vo vyhovujúcej časti a výrok o trovách konania. Predmetom odvolacieho prieskumu sa okrem spomínaných výrokov stal aj výrok, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, keďže ide o súvisiaci výrok. Výrok rozsudku, ktorým v prevyšujúcej časti súd konanie zastavil, nebol odvolaním napadnutý, preto nadobudol právoplatnosť a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu a žalovanej bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., preskúmal rozsudok v spojení s opravným uznesením v zmysle ust. § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle ust. § 212 ods. 3 O.s.p z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené a odvolanie žalobcu dôvodné je.

Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej voči rozsudku v jeho vyhovujúcej časti, ktorým ju súd zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 7.004 eur od 6. 7. 2014 do 27. 11. 2014 nie je opodstatnené a to z dôvodu, že pri vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 19. 1. 2015 došlo k zrejmej chybe v písaní výroku rozsudku, keď nesprávne bol vo výroku uvedený úrok z omeškania vo výške 5,75 %, keď správne mal byť uvedený úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne. Žalovaná odvolaním napadla tú časť rozsudku súdu prvého stupňa, ktorú neskôr súd prvého stupňa opravil tým spôsobom, že dňa 19. 3. 2015 vydal opravné uznesenie č.k. 7C/198/2014-48, ktorým opravil výrok rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 19. 1. 2015 tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5,15 % úrok z omeškania ročne zo sumy 7.004,- eur od 6. 7. 2014 do 27. 11. 2014. Na zdôvodnenie tohto uznesenia s poukazom na § 164 O.s.p. uviedol, že chybou v písaní došlo k nesprávne uvedenej výške úroku z omeškania vo výroku rozsudku, keď namiesto sumy 5,15 % ročne bola nesprávne uvedená suma 5,75 % ročne.

Z vyššie uvedených dôvodov je zrejmé, že pokiaľ práve túto skutočnosť žalovaná vytkla v odvolaní voči rozsudku, išlo (len) o zrejmú chybu v písaní vo výroku napadnutého rozsudku, ktorá neskôr bola odstránená vydaním opravného uznesenia súdom prvého stupňa zo dňa 19. 3. 2015.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku v spojení s opravným uznesením a v súvisiacom výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. tak, ako vyplýva z enunciatu tohto rozsudku ako vecne správny.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, súd prvého stupňa postupoval správne, pokiaľ pri vyčíslení trov právneho zastúpenia a priznaní odmeny právnomu zástupcovi žalobcu vychádzal aplikujúc ust. § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z tarifnej hodnoty veci vo výške 7.004,- eur.

Podľa tohto ustanovenia, pokiaľ ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Z vyššie cit. zákonného ustanovenia vyplýva, že tarifnou hodnotou veci je jej hodnota daná v čase podania žaloby, preto správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ pri stanovení výšky tarifnej odmeny vychádzal z tarifnej hodnoty 7.004,- eur. Z týchto dôvodov odvoláciu námietku žalovanej v tomto smere nemožno považovať za opodstatnenú.

Dôvodnou je však odvolacia námietka žalobcu, keď vytkol súdu prvého stupňa, že k zaplateniu trov právneho zastúpenia zaviazal žalovanú jednotlivu na účet právnych zástupcov JUDr. Antona Hencovského, advokáta a JUDr. Jána Burociho, advokáta. Takýto postup súdu prvého stupňa nie je v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Z vyššie cit. zákonného ustanovenia je zrejmé, že priznaná náhrada trov konania sa platí vždy poslednému aktuálnemu právnomu zástupcovi.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.325,95 eur a tieto zaplatiť JUDr. Jánovi Burocimu, advokátovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo. Odvolací súd tak rozhodol z tých dôvodov, že odvolanie žalovanej vo veci samej smerovalo voči tej časti rozsudku, ktorá bola následne opravená uznesením súdu prvého stupňa, preto len z týchto dôvodov odvolanie žalovanej nebolo opodstatnené a pokiaľ ide o odvolanie žalobcu, ten napadol časť výroku rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté (len) o platobnom mieste. Z týchto dôvodov sa úspech žalobcu a žalovanej v odvolacom konaní vyrovnal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.